FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008 Utgiven i Helsingfors den 25 juni 2008 **Nr 422—428**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
422	Statsrådets förordning om batterier och ackumulatorer	1201
423	Statsrådets förordning om ändring av 4 § i statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter	1211
424	Statsrådets beslut om anslutning av Joutseno stad till Villmanstrand stad	1212
425	Statsrådets beslut om upplösande av Jämsä stad och Jämsänkoski stad och bildande av en ny Jämsä stad	1213
426	Statsrådets beslut om upplösande av Jyväskylä stad, Jyväskylä landskommun och Korpilahti kommun och bildande av en ny Jyväskylä stad	1214
427	Statsrådets beslut om anslutning av Pikis kommun till S:t Karins stad	1215
428	Statsrådets beslut om anslutning av Eno kommun och Pyhäselkä kommun till Joensuu stad	1216

Nr 422

Statsrådets förordning

om batterier och ackumulatorer

Given i Helsingfors den 19 juni 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) och 30 § 1 mom. i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på batterier och ackumulatorer, oavsett deras form, volym, vikt, sammansättning och användning. Förordningen ska dock inte tillämpas på batterier och ackumulatorer som används i produkter som avses i 18 b § 1 mom. 6 punkten underpunkterna a och b i avfallslagen.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *batteri* en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera primära battericeller som inte är laddningsbara och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi,

2) *ackumulator* en sådan källa till elektrisk energi som består av en eller flera sekundära battericeller som är laddningsbara och där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi,

3) *batterisats* en uppsättning batterier eller ackumulatorer som är sammankopplade eller inkapslade i ett yttre hölje och utgör en komplett enhet som det inte är meningen att användaren ska bryta upp eller öppna,

4) *bärbara batterier eller ackumulatorer* batterier, ackumulatorer eller batterisatser som är förslutna och bärbara och varken är industribatterier eller industriackumulatorer

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG (32006L066); EGT nr L 266, 26.9.2006, s. 1

eller bilbatterier eller bilackumulatorer,

5) *knappceller* små runda bärbara batterier eller ackumulatorer vars diameter är större än höjden och som används för särskilda ändamål, exempelvis i hörapparater, klockor, små bärbara elektriska och elektroniska produkter, och som reservkraft,

6) *bilbatterier eller bilackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som används i startmotorer, belysning eller tändningssystem i fordon,

7) *industribatterier eller industriackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som har utformats uteslutande för industriell eller professionell användning eller som används i elektriska fordon,

8) *förbrukade batterier eller ackumulatorer* batterier eller ackumulatorer som är att betrakta som avfall enligt 3 § 1 mom. 1 punkten i avfallslagen,

9) *materialåtervinning* upparbetning av avfallsmaterial i en produktionsprocess, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för något annat ändamål, med undantag för utvinning av energiinnehållet,

10) *behandling* verksamhet som avses i bilaga 6 till avfallsförordningen (1390/1993),

11) *förbehandling* sortering och annan förberedelse för materialåtervinning eller behandling,

12) *elektriska och elektroniska produkter* produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen och som helt eller delvis drivs eller kan drivas med batterier eller ackumulatorer,

13) *producent* den som oavsett försäljningsmetod, inklusive distansförsäljning enligt 6 kap. 4 § i konsumentskyddslagen (38/1978), för första gången yrkesmässigt släpper ut batterier eller ackumulatorer på den finska marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter eller fordon,

14) *utsläppande på marknaden* att tillhandahålla eller göra tillgänglig mot betalning eller gratis för tredje part inom Europeiska gemenskapen, inbegripet import till gemenskapens tullområde,

15) *distributör* var och en som yrkesmässigt tillhandahåller eller säljer batterier och ackumulatorer till en användare,

16) *ekonomisk aktör* var och en som bedriver verksamhet inom produktion, distribution, insamling, materialåtervinning, förbehandling och annan behandling,

17) *sladdlösa elektriska handverktyg* bärbara elektriska eller elektroniska produkter som drivs av ett batteri eller en ackumulator och som är avsedda för underhålls-, bygg- och anläggningsverksamhet eller trädgårdsarbete,

18) *insamlingsnivå* den procentsats som erhålls genom att dividera vikten av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som under ett visst kalenderår insamlats i Finland i enlighet med 18 h § 6 mom. och 18 d § 1 mom. i avfallslagen samt 6 § 1 mom. i denna förordning med den genomsnittliga vikten av bärbara batterier och ackumulatorer som producenterna antingen säljer direkt till användare eller levererar till tredje part för försäljning till användare i Finland under kalenderåret i fråga och de föregående två kalenderåren. I de årliga insamlings- och försäljningssiffrorna ingår bärbara batterier och ackumulatorer i elektriska och elektroniska produkter.

3 §

Begränsningar för vissa farliga ämnen

Följande batterier och ackumulatorer, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon och andra produkter, får inte släppas ut på marknaden:

1) batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,0005 viktprocent kvicksilver, med undantag av knappceller med en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 viktprocent,

2) bärbara batterier och ackumulatorer som innehåller mer än 0,002 viktprocent kadmium, med undantag av batterier och ackumulatorer som är avsedda att användas i nöd- och larmsystem, nödbelysningssystem inbegripet, i medicinska elektriska och elektroniska produkter eller i sladdlösa elektriska handverktyg.

På farliga ämnen som ingår i bilbatterier och bilackumulatorer samt i industribatterier och industriackumulatorer som används i sådana fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen tillämpas dock vad

som i avfallslagen och kemikalielagen (744/1989) föreskrivs om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i fordon.

4 §

Förbättring av batteriers och ackumulatorers egenskaper

Batterier och ackumulatorer ska planeras och tillverkas så att deras miljöprestanda under hela livscykeln kontinuerligt förbättras. På motsvarande sätt ska det saluföras batterier och ackumulatorer som innehåller så låga halter som möjligt av farliga ämnen och i vilka kvicksilver, kadmium, bly och andra farliga ämnen i mån av möjlighet har ersatts med ämnen som är mindre skadliga.

5 §

Allmänna krav på separat insamling och mottagning

Producenten ska med beaktande av transporternas konsekvenser för miljön se till att det inrättas insamlings- och mottagningssystem för förbrukade batterier och ackumulatorer och att andra nödvändiga åtgärder vidtas i syfte att maximera den separata insamlingen av förbrukade batterier och ackumulatorer och på motsvarande sätt minimera behandlingen av dem som osorterat kommunalt avfall så att en hög materialåtervinningsgrad kan uppnås för alla förbrukade batterier och ackumulatorer.

6 §

Separat insamling och mottagning av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer

Utöver vad som i avfallslagen och i 5 § bestäms om separat insamling och mottagning av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer ska producenten se till att

1) användarna har möjlighet att göra sig av med förbrukade batterier eller ackumulatorer på en närbelägen och lättillgänglig mottagningsplats,

2) insamlingen och mottagningen av förbrukade batterier och ackumulatorer vid behov samordnas med de insamlings- och avfallshanteringssystem för elektriska och elektroniska produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen och grundar sig på producentansvar.

Insamlings- och mottagningsplatser som nämns i 18 h § 6 mom. och 18 d § 1 mom. i avfallslagen och som är avsedda enbart för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer behöver inte något miljötillstånd enligt 28 § 2 mom. 4 punkten i miljöskyddslagen (86/2000).

7 §

Insamlingsnivån för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer och uppföljningen av den

Producenten ska se till att åtminstone följande insamlingsnivåer uppnås för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer:

1) 25 procent senast den 1 januari 2012,

2) 45 procent senast den 1 januari 2016.

Birkalands miljöcentral ska utgående från de uppgifter som har uppgetts och sammanställts i enlighet med 16 och 17 § årligen följa upp insamlingsnivåerna för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer i enlighet med uppföljningssystemet i bilaga 1.

8 §

Separat insamling och mottagning av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer

Utöver vad som i avfallslagen och i 5 § bestäms om separat insamling och mottagning av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer ska producenten se till att

1) förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samlas in hos användarna eller att användarna har möjlighet att göra sig av med förbrukade batterier och ackumulatorer på en närbelägen och lättillgänglig mottagningsplats,

2) insamlingen och mottagningen av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer vid behov samordnas med de insamlings- och avfallshanteringssystem för fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen och grundar sig på producentansvar,

3) förbrukade industribatterier och industriackumulatorer alltid återtas från användarna oavsett batteriernas och ackumulatorernas kemiska sammansättning eller ursprung.

9 §

Begränsningar för behandlingen av förbrukade bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer

Det är förbjudet att deponera bilbatterier och bilackumulatorer samt industribatterier och industriackumulatorer på avstjälpningsplatser och att behandla dem genom förbränning.

10 §

Förbehandling och materialåtervinning

Producenten ska se till att det inrättas avfallshanteringssystem så att alla identifierbara förbrukade batterier och ackumulatorer som samlas in separat senast från och med den 26 september 2009 förbehandlas och materialåtervinns med användning av bästa tillgängliga teknik, med avseende på hälso- och miljöskydd. I avtal med förbehandlings- och materialåtervinningsanläggningar ska producenten prioritera sådana anläggningar som använder miljöledningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).

Förbehandlings- och materialåtervinningsanläggningar ska utöver vad som bestäms i miljöskyddslagen uppfylla följande krav:

1) när förbrukade batterier och ackumulatorer samlas in tillsammans med sådana fordon som avses i 18 b § 1 mom. 4 punkten i avfallslagen eller sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 18 b § 1 mom. 5 punkten i avfallslagen, vilka kasseras såsom avfall, ska batterierna och ackumulatorerna avlägsnas från de insamlade fordonen eller de elektriska och elektroniska produkterna i samband med förbehandlingen,

2) förbehandlingen ska senast den 26 september 2009 uppfylla de minimikrav som anges i bilaga 2 punkt A,

3) materialåtervinningen ska senast den 26 september 2011 uppfylla de krav som anges i bilaga 2 punkt B.

Rester från förbrukade batterier och ackumulatorer som har förbehandlats och materialåtervunnits i enlighet med 1 och 2 mom. får behandlas genom förbränning eller deponeras på avstjälpningsplatser med iakttagande av vad som bestäms i miljöskyddslagen och avfallslagen om förbränning av avfall eller deponering av avfall på avstjälpningsplatser.

Bestämmelser om ansökan om miljötillstånd för förbehandling och materialåtervinning av förbrukade batterier och ackumulatorer och om behandling av tillståndsärenden finns i miljöskyddslagen och miljöskyddsförordningen (169/2000).

11 §

Export för förbehandling och materialåtervinning

Förbehandlingen och materialåtervinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer får ordnas annanstans än i Finland med iakttagande av vad som särskilt bestäms om transport av avfall.

Exporten av förbrukade batterier och ackumulatorer från Europeiska gemenskapen anses överensstämma med kraven i bilaga 2 endast, om det klart kan påvisas att förbehandlingen och materialåtervinningen har ordnats på ett sätt som motsvarar kraven i denna förordning.

12 §

Märkning av batterier, ackumulatorer och batterisatser

Producenten ska se till att

1) batterier, ackumulatorer och batterisatser som släpps ut på marknaden är försedda med symboler som anger separat insamling och tungmetallinnehåll i enlighet med punkt A i bilaga 3,

2) bärbara batterier, ackumulatorer och batterisatser samt bilbatterier och bilackumulatorer som släpps ut på marknaden från och med den 26 september 2009 är försedda med symboler som anger deras kapacitet i enlighet med punkt B i bilaga 3.

13 §

Information till användarna

Varje producent och producentsammanslutning ska genom offentliga informationskampanjer och annan information, rådgivning och upplysning se till att användarna får uttömmande information om

1) möjliga effekter på miljön och människors hälsa av de ämnen som används i batterier och ackumulatorer,

2) vikten av att delta i den separata insamlingen och materialåtervinningen av förbrukade batterier och ackumulatorer och om att förbrukade batterier och ackumulatorer inte ska bortskaffas som osorterat kommunalt avfall,

3) tillgängliga insamlingssystem och insamlings- och mottagningsplatser,

4) betydelsen av de symboler som avses i 12 §.

14 §

Angivande av kostnaderna för avfallshanteringen i produktens pris

Kostnaderna för insamling, förbehandling, materialåtervinning och behandling av förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer får inte anges separat för användaren vid försäljning av nya batterier eller ackumulatorer.

15 §

Innehållet i anmälan till producentregistret

En anmälan enligt 50 b § 1 mom. i avfallslagen för anteckning eller för godkännande i producentregistret från en producent av batterier eller ackumulatorer eller från en producentsammanslutning som företräder producenten ska innehålla följande:

1) producentens eller producentsammanslutningens namn eller firma, kontakt- och adressuppgifter, kontaktpersonens namn och ställning samt företags- och organisationsnummer,

2) uppgifter om de batterier och ackumulatorer som marknadsförs av producenten eller av de producenter som producentsammanslutningen företräder och deras marknadsområde samt om producentens eller producenternas gemensamma omsättning och marknadsandel enligt batteri- och ackumulatortyp i enlighet med 2 § 4, 6 och 7 punkten,

3) uppgifter om den avfallshantering som ordnas av producenten eller producentsammanslutningen, såsom insamlings- och mottagningsplatserna, transport, förbehandling och materialåtervinning samt typen, kvaliteten, mängden och ursprunget i fråga om förbrukade batterier och ackumulatorer som omfattas av avfallshanteringen samt avfallshanteringens verksamhetsområde,

4) uppgifter om avtal som hänför sig till ordnandet av avfallshantering samt om avtalsparternas miljötillstånd och eventuella miljöledningssystem.

Den anmälan som varje producentsammanslutning ska göra ska dessutom innehålla följande:

1) uppgifter om de producenter som producentsammanslutningen företräder, inklusive företagens namn, företags- och organisationsnummer och det datum då de har anslutit sig till producentsammanslutningen,

2) producentsammanslutningens stadgar och vid behov annan utredning om hur förpliktelserna har fördelats mellan producenterna och hur en ny producent kan avtala med producentsammanslutningen om skötseln av producentansvaret,

3) en utredning för bedömning av soliditeten.

Varje producent och producentsammanslutning ska utan dröjsmål underrätta Birkalands miljöcentral om ändringar i dess namn, firma eller kontaktuppgifter och om väsentliga förändringar i de anmälda avfallshanteringssystemen eller avtalsarrangemangen. Varje producentsammanslutning ska dessutom utan dröjsmål underrätta Birkalands

miljöcentral om ändringar i sammanslutningens stadgar och om producenter som har anslutit sig till eller som har utträtt ur sammanslutningen.

16 §

Anmälan av uppföljningsuppgifter

Varje producent eller producentsammanslutning ska före utgången av mars årligen till Birkalands miljöcentral, enligt batteri- och ackumulatortyp i enlighet med 2 § 4, 6 och 7 punkten anmäla följande uppgifter gällande föregående år:

1) mängden batterier och ackumulatorer som har släppts ut på den finska marknaden, inklusive batterier och ackumulatorer som ingår i elektriska och elektroniska produkter och fordon, och sådana batterier och ackumulatorer som har förts ut ur landet uttryckt i ton samt en utredning av grunderna för bedömning och beräkning av de angivna uppgifterna,

2) mängden insamlade förbrukade batterier och ackumulatorer, inklusive batterier och ackumulatorer som har avlägsnats från elektriska och elektroniska produkter och fordon, uttryckt i ton,

3) mängden förbehandlade och materialåtervunna förbrukade batterier och ackumulatorer uttryckt i ton samt uppnådda materialåtervinningsgrader,

4) mängden förbrukade batterier och ackumulatorer som har förts ut ur landet och specificerade uppgifter om förbehandlingen och materialåtervinningen av dem samt uppnådda materialåtervinningsgrader.

Den årliga försäljningen av bärbara batterier och ackumulatorer till användare ska uttryckas som vikten av de bärbara batterier och ackumulatorer som släpps ut på den finska marknaden under ett givet år, undantaget de bärbara batterier och ackumulatorer som under samma år har exporterats innan de har sålts till användaren. Beräkningen ska grundas på insamlade uppgifter eller statistiskt signifikanta uppskattningar som baserar sig på dem. Ett batteri och en ackumulator som släpps ut på marknaden ska beaktas en gång i beräkningen

Anmälan enligt 1 mom. ska göras första gången år 2010.

17 §

Sammanställande och lämnande av uppföljningsuppgifter till kommissionen

För uppföljning och övervakning av att förpliktelserna i denna förordning följs ska Birkalands miljöcentral årligen, första gången år 2010, sammanställa i 16 § avsedda uppföljningsuppgifter från föregående år och bedöma uppnådda insamlingsnivåer och insamlingsgrader samt materialåtervinningsgrader.

Dessutom ska Birkalands miljöcentral årligen före utgången av juni, första gången år 2013, lämna Europeiska gemenskapernas kommission en i 1 mom. avsedd sammanställning och bedömning. Av sammanställningen och bedömningen ska det också framgå hur uppföljningsuppgifterna har inhämtats eller erhållits.

18 §

Genomföranderapport

Birkalands miljöcentral ska i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG vart tredje år senast den 26 juni lämna en rapport till Europeiska gemenskapernas kommission om genomförandet av direktivet i Finland. Den första rapporten ska lämnas år 2013 och den ska omfatta perioden fram till den 26 september 2012.

Rapporten ska upprättas på grundval av ett frågeformulär som fastställts av Europeiska gemenskapernas kommission. I rapporten ska det förutom uppföljningsuppgifterna anges vilka av följande åtgärder som har vidtagits för att minska de skadliga miljökonsekvenserna av batterier och ackumulatorer:

1) frivilliga åtgärder som vidtas av producenter för att minska mängden tungmetaller och andra farliga ämnen i batterier och ackumulatorer,

2) åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall,

3) utveckling av nya materialåtervinnings- och behandlingstekniker,

4) ekonomiska aktörers medverkan i miljöledningssystem.

19 §

Tillsyn

Säkerhetsteknikcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av 3, 12 och 14 § i denna förordning.

20 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i avfallslagen

Bestämmelserna om producentansvar i 3 a kap. i avfallslagen ska tillämpas på batterier och ackumulatorer från och med den 26 september 2008.

Producenter av batterier och ackumulatorer ska göra en i 50 b § 1 mom. i avfallslagen avsedd anmälan till Birkalands miljöcentral senast den 1 september 2008.

21 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2008. Bestämmelsen i 20 § 2 mom. träder dock i kraft den 1 augusti 2008.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 26 januari 1995 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen (105/1995) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 19 juni 2008

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

Bilaga 1

Uppföljning av de insamlingsnivåer för förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som avses i 7 § 2 mom. och lämnande av en sådan sammanställning av dem som avses i 17 § till Europeiska gemenskapernas kommission

År	**Datainsamling över försäljningen (M)**	**Datainsamling över insamlingen (K)**	**Beräkning av insamlingsnivån (KA)**	**Sammanställning till kommissionen**
2009	M 1	K 1		
2010	M 2	K 2		
2011	M 3	K 3	KA 3 = 3 * K 3 / (M 1 + M 2 + M 3)	
2012	M 4	K 4	Mål 25 % KA 4 = 3 * K 4 / (M 2 + M 3 + M 4)	
2013	M 5	K 5	KA 5 = 3 * K 5 / (M 3 + M 4 + M 5)	KA 4
2014	M 6	K 6	KA 6 = 3 * K 6 / (M 4 + M 5 + M 6)	KA 5
2015	M 7	K 7	KA 7 = 3 * K 7 / (M 5 + M 6 + M 7)	KA 6
2016	M 8	K 8	Mål 45 % KA 8 = 3 * K 8 / (M 6 + M 7 + M 8)	KA 7
2017	M 9	K 9	KA 9 = 3 * K 9 / (M 7 + M 8 + M 9)	KA 8
2018	M 10	K 10	KA 10 = 3 * K 10 / (M 8 + M 9 + M 10)	KA 9
2019	osv.	osv.	osv.	KA 10

Bilaga 2

Krav på förbehandling och materialåtervinning

A. Förbehandling

1. Förbehandlingen ska åtminstone omfatta avlägsnande av alla vätskor och syror.

2. Förbehandling och eventuell lagring, inklusive tillfällig lagring, i förbehandlingsanläggningar ska ske på platser med ogenomträngliga ytor och ändamålsenlig väderbeständig täckning eller i lämpliga behållare.

B. Materialåtervinning

1. Materialåtervinningsanläggningar ska uppnå åtminstone följande materialåtervinningsgrader:

a) i genomsnitt 65 viktprocent av blybatterierna och blyackumulatorerna ska materialåtervinnas, inklusive blyinnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader,

b) i genomsnitt 75 viktprocent av nickelkadmiumbatterierna och nickelkadmiumackumulatorerna ska materialåtervinnas, inklusive kadmiuminnehållet i den högsta grad som är tekniskt genomförbar med undvikande av alltför höga kostnader,

c) i genomsnitt 50 viktprocent av andra förbrukade batterier och ackumulatorer ska materialåtervinnas.

Bilaga 3

Märkning av batterier, ackumulatorer och batterisatser

A. Symboler för separat insamling

1. Symbolen för separat insamling är ett överkryssat sopkärl på hjul:

2. Batterier och ackumulatorer, inklusive knappceller, som innehåller mer än 0,0005 procent kvicksilver, mer än 0,002 procent kadmium eller mer än 0,004 procent bly ska dessutom märkas med den berörda metallens kemiska beteckning: Hg, Cd eller Pb. Den symbol som anger tungmetallinnehållet ska tryckas under den symbol som visas i 1 punkten och den ska täcka en yta som motsvarar minst en fjärdedel av den nämnda symbolens storlek.

3. Den symbol som visas i 1 punkten ska täcka minst 3 procent av ytan på batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens största sida, upp till en storlek på högst 5 × 5 cm. För cylinderformiga celler ska symbolen täcka minst 1,5 procent av batteriets eller ackumulatorns yta och ha en storlek på högst 5 × 5 cm.

4. Om symbolen på grund av batteriets, ackumulatorns eller batterisatsens storlek skulle bli mindre än 0,5 × 0,5 cm behöver batteriet, ackumulatorn eller batterisatsen inte märkas, utan en symbol med minst storleken 1 × 1 cm ska tryckas på förpackningen.

5. Symbolen ska tryckas på ett synligt ställe, vara lättläst och outplånlig.

B. Märkning av kapaciteten

1. Batteriers, ackumulatorers och batterisatsers kapacitet ska anges på produkterna med synliga, tydliga och outplånliga märkningar.

Nr 423

Statsrådets förordning

om ändring av 4 § i statsrådets förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter

Given i Helsingfors den 19 juni 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 9 september 2004 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (852/2004) 4 § som följer:

4 §

Planering och tillverkning av produkter

En elektrisk eller elektronisk produkt ska planeras och tillverkas så att

1) farliga ämnen används i så liten utsträckning som möjligt,

2) demontering, återanvändning och materialåtervinning eller annan återvinning är så lätt som möjligt,

3) återvunnet material används i så stor utsträckning som möjligt,

4) produkten i egenskap av avfall inte medför fara eller olägenheter för hälsan eller miljön och inte heller förhindrar eller försvårar ordnandet av avfallshantering,

5) batterier eller ackumulatorer i produkten kan avlägsnas från den på ett lätt och säkert sätt och produkten åtföljs av en anvisning om hur de kan tas ut samt uppgifter om vilken typ av batterier eller ackumulatorer produkten innehåller.

Vid planeringen och tillverkningen av en produkt får inte användas sådana metoder med vilka uppsåtligen förhindras återanvändning av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter, om inte härigenom uppnås överlägsen nytta med tanke på miljöskyddet och säkerheten.

Kraven i 1 mom. 5 punkten ska inte tillämpas om kontinuerlig strömförsörjning är nödvändig av orsaker i anslutning till säkerhet, datasäkerhet eller prestanda eller av medicinska orsaker och detta förutsätter en fast koppling mellan batteriet eller ackumulatorn och produkten.

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2008.

Denna förordning tillämpas inte på elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden före ikraftträdandet av förordningen.

Helsingfors den 19 juni 2008

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG (32006L066); EGT nr L 266, 26.9.2006, s. 1

Nr 424

Statsrådets beslut

om anslutning av Joutseno stad till Villmanstrand stad

Utfärdat i Helsingfors den 12 juni 2008

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Joutseno stad ansluts till Villmanstrand stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den utvidgade kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iakttas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande Villmanstrand stad.

Verkningar på språklig indelning

Den utvidgade kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet ska meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta ska vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besvärsanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften ska lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften ska anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Helsingfors den 12 juni 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Anu Hernesmaa

Nr 425

Statsrådets beslut

om upplösande av Jämsä stad och Jämsänkoski stad och bildande av en ny Jämsä stad

Utfärdat i Helsingfors den 12 juni 2008

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Jämsä stad och Jämsänkoski stad upplöses och i stället bildas en ny kommun, som omfattar deras nuvarande områden och som börjar använda namnet Jämsä och benämningen stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den nya kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iakttas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande Jämsä stad.

Verkningar på språklig indelning

Den nya kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet ska meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta ska vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besvärsanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften ska lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften ska anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Helsingfors den 12 juni 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Anu Hernesmaa

Nr 426

Statsrådets beslut

om upplösande av Jyväskylä stad, Jyväskylä landskommun och Korpilahti kommun och bildande av en ny Jyväskylä stad

Utfärdat i Helsingfors den 12 juni 2008

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Jyväskylä stad, Jyväskylä landskommun och Korpilahti kommun upplöses och i stället bildas en ny kommun, som omfattar deras nuvarande områden och som börjar använda namnet Jyväskylä och benämningen stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den nya kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iakttas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande Jyväskylä stad.

Verkningar på språklig indelning

Den nya kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet ska meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta ska vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besvärsanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften ska lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften ska anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Helsingfors den 12 juni 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Anu Hernesmaa

Nr 427

Statsrådets beslut

om anslutning av Pikis kommun till S:t Karins stad

Utfärdat i Helsingfors den 12 juni 2008

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Pikis kommun ansluts till S:t Karins stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den utvidgade kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iakttas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande S:t Karins stad.

Verkningar på språklig indelning

Den utvidgade kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet ska meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta ska vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besvärsanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften ska lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften ska anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Helsingfors den 12 juni 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Suvi Savolainen

Nr 428

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Statsrådets beslut

om anslutning av Eno kommun och Pyhäselkä kommun till Joensuu stad

Utfärdat i Helsingfors den 12 juni 2008

Statsrådet har med stöd av 11 § 1 mom. i kommunindelningslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) och 5 § i språklagen av den 6 juni 2003 (423/2003) beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Eno kommun och Pyhäselkä kommun ansluts till Joensuu stad.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den utvidgade kommunen hör i fråga om den statliga regional- och lokalförvaltningen samt i fråga om den regionindelning som iakttas inom Europeiska unionens verksamhet till samma domkretsar och förvaltningsområden som nuvarande Joensuu stad.

Verkningar på språklig indelning

Den utvidgade kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2009.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet ska meddelas i vederbörande kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringen till detta ska vara uppsatta på kommunens anslagstavla till dess att beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar finansministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besvärsanvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften ska lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften ska anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Helsingfors den 12 juni 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Överinspektör Suvi Savolainen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 422—428, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2008 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663